

referentienummer 02
datum 11 maart 2026
aan Gemeente Goes, L. Groutars
van Antea Group, E. Maas
kopie Gemeente Goes, T. Bogers
projectnummer 0504882.100
project RCEM Onderst gemeente Goes
betreft Nota van beantwoording – Ontwerpbesluit vaststelling hogere grenswaarden Ketelhaven Noord

Inleiding

Op 19 december 2025 heeft het college het Ontwerpbesluit tot vaststelling van hogere waarden industrielawaai ten behoeve van de woningbouwontwikkeling Ketelhaven Noord ter inzage gelegd. De terinzagelegging vond plaats op grond van artikel 110c Wet geluidhinder (oud) en duurde tot en met 29 januari 2026. Binnen deze termijn zijn door mr. M.P. Wolf (Rassers Advocaten) twee **identieke** zienswijzen ingediend, namens:

- Holding Faasse B.V.,
- Zandhandel Faasse B.V.,
- Haringman Betonwaren B.V.,
- Betoncentrale Haringman B.V.,
- De Houtkaai B.V.,
- Megamix Zeeland B.V.

Bovenstaande partijen worden hierna gezamenlijk aangeduid als ‘reclamanten’.

Weliswaar zijn er twee zienswijzen ingediend, maar – zoals gezegd – gaat het hierbij om twee *identieke* zienswijzen. Om die reden ziet de hierna opgenomen reactie, op *beide* zienswijzen.

Hieronder volgt de beantwoording per onderdeel, gebaseerd op:

1. het ontwerpbesluit hogere waarden, d.d. 16 december 2025
2. de ingediende zienswijzen (vaststelling ontwerpbesluit hogere grenswaarden), d.d. 29 januari 2026
3. het akoestisch onderzoek Geluidbelasting Ketelhaven Noord vanwege industrielawaai Havengebied Goes, d.d. 28 maart 2025

Samenvatting van de zienswijzen

De zienswijzen richten zich op zes hoofdthema's:

- De wettelijke grondslag van het ontwerpbesluit.
- Voldoen aan artikel 110a, vierde lid, Wgh.
- De maatregelenafweging conform artikel 110a lid 5 Wet geluidhinder.
- De gevolgen voor de geluidsruimte en bedrijfsvoering van indieners.
- De kwaliteit en volledigheid van het akoestisch onderzoek.
- Een vermeende procedurele onvolkomenheid (niet-gelijktijdige terinzagelegging).

Deze punten worden hieronder afzonderlijk besproken. Naar aanleiding van de zienswijzen zal het definitieve hogerewaardenbesluit, op een aantal punten gewijzigd worden ten opzichte van het ontwerpbesluit.

Beantwoording van de zienswijzen

III.1

Wettelijke verantwoording van het ontwerpbesluit

Zienswijze

Volgens reclamanten is onduidelijk wat nu precies de wettelijke grondslag is het voor het hogerewaardenbesluit. In het ontwerpbesluit wordt verwezen naar artikel 83 Wgh (oud), maar dat artikel heeft betrekking op wegverkeerslawaai. Uit het akoestisch onderzoek dat aan het ontwerp-hogerewaardenbesluit ten grondslag ligt, volgt dat uitsluitend voor industrielawaai een hogerewaardebesluit is vereist. Gelet hierop is het ontwerpbesluit, naar het oordeel van reclamanten, innerlijk tegenstrijdig.

Beantwoording

In het ontwerpbesluit is per abuis verwezen naar artikel 83 Wgh (oud). Die bepaling ziet inderdaad op hogere waarden voor het wegverkeersgeluid. Zoals reclamanten terecht vaststellen, is voor het wegverkeersgeluid geen hogere waarde vereist. Het hogerewaardebesluit ziet alleen op het industriegeluid. De juiste wettelijke grondslagen worden in het definitieve besluit volledig en correct opgenomen:

- Artikel 59 Wgh (oud), gelezen in samenhang met de artikelen 44 en 45 van de Wgh (oud) – maximaal toelaatbare hogere waarde: 55 dB(A).
- Artikel 110a Wgh (oud) – bevoegdheid college tot vaststellen hogere waarde.
- Artikel 110c Wgh (oud) – terinzagelegging.

Dit betreft een formele correctie en raakt de inhoudelijke beoordeling niet.

III.2

Voldoen aan artikel 110a, vierde lid, Wgh

Zienswijze

Reclamanten stellen dat het ontwerpbesluit niet voldoet aan artikel 110a, vierde lid, Wgh (oud) en de daarop gebaseerde bepalingen in het Besluit geluidhinder (oud). Meer specifiek stellen reclamanten dat niet voldaan wordt aan het bepaalde in artikel 5.5 – gelezen in samenhang met artikel 5.4 lid 1 en 2 – van het Besluit geluidhinder (oud). Naar het oordeel van reclamanten dient het hogerewaardenbesluit tenminste het volgende te bevatten:

- de vast te stellen hogere waarde;
- de redenen die aan het besluit ten grondslag liggen;
- de resultaten van het akoestisch onderzoek als bedoeld in artikel 42 Wgh (oud);
- een verklaring dat maatregelen zullen worden getroffen, als blijkt dat – kort samengevat – niet voldaan kan worden aan de binnenwaarde.

Beantwoording

Reclamanten wijzen terecht op het belang van artikel 5.4 lid 1 Besluit geluidhinder (oud). Dit artikel bepaalt welke vereiste informatie in een ontwerpbesluit hogere waarden onder meer moet zijn opgenomen. Het ontwerpbesluit vermeldt de hogere waarde van 55 dB(A), conform artikel 110a lid 4 Wgh (oud). Daarmee is klip en klaar duidelijk wat de hoogte van de vast te stellen hogere waarde is.

Aan het hogerewaardenbesluit ligt een akoestisch onderzoek ten grondslag. Dit betreft het akoestisch onderzoek van 28 maart 2025 (kenmerk 20250328-01). Dat akoestische onderzoek bevat (mede) de motivering van het hogerewaardenbesluit. Uit dat akoestische onderzoek volgt ook dat de overschrijding van de voorkeurswaarde technisch niet doelmatig kan worden voorkomen, maar wel binnen de maximale grenswaarde blijft.

Het volledige onderzoek is als bijlage aan het besluit gekoppeld en vormt de inhoudelijke onderbouwing. In het hogerewaardenbesluit zal het voorgaande ook aan de motivering worden toegevoegd.

In het akoestisch onderzoek is beoordeeld of de binnenwaarde van maximaal 33 dB(A) wordt gehaald. Per abuis is gerekend met een zwaardere eis van 33 dB(A) bij wegverkeerslawaai. Echter dient er gerekend te worden met een binnenwaarde van 35 dB(A) bij industrielawaai (art. 111b Wgh (oud)). Uit het onderzoek volgt hiermee impliciet dat:

- de benodigde gevelisolatie om ≤ 33 dB(A) binnen te halen ≥ 19 dB bedraagt. De wettelijke binnenwaarde volgens artikel 111b Wgh (oud) bedraagt echter 35 dB(A). Dit betekent dat het akoestisch onderzoek uitgaat van een conservatiever uitgangspunt dan wettelijk vereist.

Het onderzoek concludeert daarnaast dat:

- de gevelbelasting maximaal 54 dB(A) bedraagt (bij enkele woningen),
- de in nieuwbouwwoningen gebruikelijke gevelisolatie 20–25 dB is,
- waarmee de binnenwaarde zonder aanvullende maatregelen wordt gehaald.

Indien wordt gerekend met de juiste binnenwaarde van 35 dB(A), dan geldt dat met een geluidwering van minimaal 17–19 dB wordt volstaan. De gebruikelijke nieuwbouwgevels realiseren 20–25 dB geluidwering, waardoor in alle gevallen aan de binnenwaarde wordt voldaan. Deze omissie doet daarom geen afbreuk aan de bevindingen en conclusies van het akoestisch onderzoek.

Hiermee staat vast dat geen woning waarvoor hogere waarden worden vastgesteld de binnenwaarde van 35 dB(A) zal overschrijden. Omdat de binnenwaarden bij alle woningen met reguliere nieuwbouwconstructies kunnen worden gehaald, hoeven géén aanvullende maatregelen te worden getroffen.

De definitieve versie van het besluit wordt voorzien van de vereiste kaart met de contour van het gezoneerde industrieterrein en de situering van de woningen, conform artikel 5.4 lid 2 Bgh.

III.3.1

Maatregelenafweging conform artikel 110a lid 5

Wgh

Zienswijze

Reclamanten stellen dat het college geen of onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar maatregelen die de geluidsbelasting tot de voorkeurswaarde (50 dB(A)) kunnen terugbrengen. Zij stellen dat daarmee niet is voldaan aan artikel 110a lid 5 Wgh (oud), waardoor het college niet bevoegd zou zijn om hogere waarden vast te stellen.

Beantwoording

Op basis van de Wet geluidhinder mag een hogere waarde alleen worden vastgesteld indien maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn, of overwegende bezwaren kennen van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard. Het onderzoek toont aan dat:

- Aanpassing van bedrijfsvoering of geluidreductie bij de bedrijven niet doelmatig is, omdat zij reeds binnen hun vergunde rechten opereren. Dergelijke maatregelen zijn niet afdwingbaar, en strijdig met rechtszekerheid;
- Alle woningen geluidsluwe gevels (vereiste volgens Bbl en Wgh) hebben en dat het voldoen aan de binnenwaarde van 35 dB(A) technisch goed uitvoerbaar is. Bebouwingsopstelling is reeds geoptimaliseerd, waarbij woningen zo zijn georiënteerd dat er geluidsluwe gevels ontstaan.

Overdrachtsmaatregelen zoals geluidschermen of -wallen worden als niet doelmatig beschouwd. Het akoestisch onderzoek laat zien dat de geluidbelasting door het industrieterrein maximaal 54 dB(A) bedraagt en is berekend op basis van de vergunde en planologisch toegestane geluidruimte van de bedrijven. In het onderzoek zijn geen afschermdende maatregelen opgenomen, wat in lijn is met de akoestische praktijk bij gezoneerde industrieterreinen: vanwege de afstand tot de bronnen, de bronhoogtes en de ruimtelijke inrichting rond de haven leveren schermen onvoldoende reductie op en zijn zij stedenbouwkundig en landschappelijk onaanvaardbaar.

De Wet geluidhinder verlangt niet dat maatregelen met evident onvoldoende effect worden onderzocht. Omdat alle woningen een geluidsluwe gevel hebben en met de berekende gevelwering aan de binnenwaarde wordt voldaan, volstaat deze benadering en kan worden vastgesteld dat overdrachtsmaatregelen niet noodzakelijk zijn. Daarmee wordt voldaan aan artikel 110a lid 5, Wgh (oud).

Conclusie: aan artikel 110a lid 5 Wgh (oud) wordt volledig voldaan. Vaststelling van hogere waarden is juridisch toegestaan en noodzakelijk.

III.3.2

Bedrijfsvoering en geluidsruimte van indieners

Zienswijze

Reclamanten vrezen beperking van hun bedrijfsvoering door woningbouw binnen de geluidzone.

Beantwoording

De geluidsbelasting op Ketelhaven Noord wordt vastgesteld op basis van de geluidruimte van het gezoneerde industrieterrein Havengebied Goes. Immers, het geluid van de bedrijvigheid op dat industrieterrein wordt getoetst aan de 50 dB(A)-contour alsook de voorkeurs- en grenswaarden van de Wet geluidhinder. Het geluid van de op het industrieterrein gevestigde bedrijven mag **tezamen** niet leiden tot overschrijding van de 50 dB(A)-contour dan wel de bij of krachtens de Wet geluidhinder geldende voorkeurs- en/of grenswaarden. Anders gezegd: voor het gehele industrieterrein geldt een bepaalde geluidruimte. Deze geluidruimte wordt gevormd door de 50 dB(A)-contour die om het industrieterrein ligt alsook de reeds bestaande woningen gelegen binnen de geluidszone. Ter plaatse van de woningen gelegen in de geluidszone, geldt een voorkeurswaarde van 50 dB(A) vanwege het industrieterrein, tenzij eerder een hogere waarde voor die woning is vastgesteld, in dat geval geldt dan die hogere waarde.

Het voorgaande brengt met zich mee dat het geluid van het industrieterrein Havengebied Goes bepaald is voor het gehele industrieterrein, rekening houdend met zowel de betrokken bedrijven, waar namens zienswijzen zijn ingediend, als ook de overige ondernemingen die zich **op** het industrieterrein bevinden. De hogere waarden zijn gebaseerd op de maximale geluidsbenutting van het industrieterrein, rekening houdend met de 50 dB(A)-contour en de bij of krachtens de Wet geluidhinder geldende voorkeurswaarde van 50 dB(A) ter plaatse van de woningen waarvoor geen hogere waarde geldt, en als er wel een hogere waarde is vastgesteld, is die hogere waarde aangehouden om de geluidruimte van het industrieterrein te bepalen.

Het voorgaande brengt *ook* met zich mee dat het voorliggende hogerewaardenbesluit geen beperkingen met zich meebrengt voor de geluidruimte van de individuele bedrijven, alsook de geluidruimte van het industrieterrein als **geheel**.

Resumerend: het voorliggende hogerewaardenbesluit leidt niet tot beperking van de bedrijfsvoering van de individuele bedrijven. Nu voor de voorziene woningen hogere waarden zijn vastgesteld, leidt de beoogde woningbouw binnen de geluidzone niet tot beperkingen voor de individuele bedrijven, noch het industrieterrein.

Het hogerewaardenbesluit wijzigt de geluidzone van het industrieterrein niet. Bedrijven behouden hun volledige planologische en vergunde geluidruimte.

De met het onderhavige besluit vastgestelde hogere waarde van 55 dB(A) bedraagt 1 dB méér dan strikt noodzakelijk. Daarmee krijgt de bedrijvigheid op het industrieterrein juist extra geluidruimte en leidt het hogerewaardenbesluit niet tot enige beperking van het industrieterrein. Kortom: door uit te gaan van 55 dB(A) voor de hogere waarde, krijgt het industrieterrein extra geluidruimte. Voor de goede merken wij nog op dat de hogere waarden niet direct inroepbaar zijn voor de bewoners van de in de geluidszone gelegen woningen. Immers, de voorkeurswaarden en de grenswaarden (=hogere waarden) van de Wet geluidhinder zijn niet handhaafbaar. De Wet geluidhinder bevat immers geen handhavingsgrondslag. In dit verband wijzen wij op de uitspraak van de Afdeling van 21 februari 2007, ECLI:NL:RVS:2007:AZ9014:

“Anders dan appellant betoogt, kan uit de systematiek van de Wet geluidhinder en de Wet op de Ruimtelijke Ordening niet een bevoegdheid tot handhaving worden afgeleid. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat voor handhavend optreden een wettelijke grondslag noodzakelijk is. Nu deze ontbreekt, is de rechtbank terecht en op goede gronden tot het oordeel gekomen dat het college het verzoek van appellant om handhavend op te treden terecht heeft afgewezen.”.

Bewoners kunnen zich dan ook niet beroepen op lagere geluidnormen dan de vastgestelde hogere waarde. Dit betekent dat de woningbouw niet leidt tot beperking van de bedrijfsvoering van de individuele bedrijven binnen het industrieterrein.

III.4 onderzoek

Kwaliteit en representativiteit van het akoestisch

Zienswijze

Reclamanten stellen dat het akoestisch onderzoek niet voldoet aan de eisen van artikel 3:2 Awb (zorgvuldige voorbereiding) en artikel 3:46 Awb (deugdelijke motivering). Ter onderbouwing van hun standpunt, voeren reclamanten de volgende omstandigheden aan:

- in de geluidsberekening is niet kenbaar dat is uitgegaan van de juridische en planologisch maximaal toegestane geluidsproductie van de op het industrieterrein gevestigde bedrijven;
- in het akoestisch onderzoek wordt voor de uitgangssituatie aangesloten bij een akoestisch rapport uit 1997. Er is echter niet inzichtelijk gemaakt of, en zo ja, hoe deze gegevens zijn geactualiseerd;
- in het akoestisch onderzoek is niet gemotiveerd waarom in de geluidsberekening niet is aangesloten bij een bestaand zonebeheermodel voor het industrieterrein;
- in plaats van bestaand zonebeheermodel is in de geluidsberekening gebruikt gemaakt van een model dat is afgeleid van een wegverkeersmodel en vervolgens is omgezet naar een rekenmodel met een industrielawaai-rekenhart. Het is niet gemotiveerd waarom dit model representatief is voor het gezamenlijke geluid van het industrieterrein als geheel;
- in het akoestisch onderzoek ontbreekt inzicht in de onderliggende invoergegevens (o.a. welke concrete bedrijven, geluidsbronnen en bedrijfssituaties zijn betrokken);
- in het akoestisch onderzoek wordt voor de cumulatiebeoordeling voor het gezamenlijke geluid aangesloten bij de normen het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit terwijl het ontwerp-hogerewaardenbesluit is gebaseerd op de Wet geluidhinder.
- Op basis van het voorgaande wordt betoogd dat het akoestisch onderzoek onjuiste en onvolledige weergave geeft van de geluidssituatie ter plaatse. In het verlengde van het voorgaande wordt in de zienswijze gesteld dat het ontwerp-hogerewaardenbesluit niet op het akoestisch onderzoek mocht baseren.

Beantwoording

Het akoestisch onderzoek voldoet aan alle formele en inhoudelijke eisen:

- Rekenmethodiek conform de Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai en de Omgevingsregeling.
- Rekenmodel gebaseerd op vergunde en planologisch maximaal toegestane geluidemissies van alle relevante bedrijven binnen industrieterrein 'Havengebied Goes'.
- Akoestisch model opgebouwd in een volwaardig 3D-rekenmodel. Hierbij is gerekend met het rekenhart voor industrielawaai. Het ontbreken van een "gemeentelijk zonebeheermodel" is geen wettelijke vereiste.
- Alle relevante bronnen zijn betrokken: industrie + lokale wegen. Het akoestisch onderzoek rekent met de representatieve bedrijfssituatie overeenkomstig het HMRI en met maatgevende combinaties van bedrijfssituaties (scenario 1 + 3), die gezamenlijk leiden tot de hoogste geluidsbelasting (54 dB(A)) op enige gevel. Het onderzoek verklaart expliciet dat resultaten zijn gebaseerd op worst-case bedrijfsvoering.

Daarmee is het onderzoek volledig controleerbaar, reproduceerbaar en transparant.

Het akoestisch onderzoek gebruikt vergunde emissies, planologisch maximaal toelaatbare geluidsruimte, geactualiseerde bedrijfsgegevens en zonebeheer-informatie. De verwijzing naar een "rapport uit 1997" betreft slechts een controlebron, niet de basis van de modellering. Het onderzoek zelf hanteert de actuele bedrijfsgegevens zoals die gelden bij inwerkingtreding van het ontwerp-omgevingsplan. Daarmee is verzekerd dat geen onderschatting plaatsvindt.

De cumulatiebeoordeling is gebruikt als kwalitatieve toets t.a.v. het woon- en leefklimaat, niet als juridisch besliskader. Het besliskader voor hogere waarden blijft volledig gebaseerd op de Wet geluidhinder (oud). Het Bkl is toegepast als aanvullend toetsingskader dat inzicht geeft in het totale geluidniveau (industrie + verkeer), zoals de Afdeling bestuursrechtspraak dit toelaat.

Het onderzoek is daarmee volledig, juridisch houdbaar en geschikt als onderbouwing van het hogerewaardenbesluit.

III.5

Terinzagelegging ontwerpbesluit

Zienswijze

Volgens reclamanten had het ontwerpbesluit gelijktijdig met het ontwerp-omgevingsplan ter inzage moeten worden gelegd.

Beantwoording

Uit artikel 110c lid 1 van de Wet geluidhinder volgt dat het hogerewaardenbesluit tegelijk met het ontwerp-omgevingsplan ter inzage gelegd had moeten worden. Dat is niet gebeurd, en dat is met de terinzagelegging van het ontwerp-hogerewaardenbesluit naderhand alsnog hersteld. De wet staat hier niet aan in de weg. Wij wijzen in dit verband op vaste jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraak van de Afdeling van 23 september 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ8304:

“2.10. Artikel 110c, eerste lid, van de Wgh is een voorschrift dat geen eisen stelt aan de materiële inhoud van het besluit maar ziet op de procedure van totstandkoming van het besluit. Niet is gebleken dat door het niet gelijktijdig ter inzage leggen van het hogerewaardenbesluit en het ontwerpplan belanghebbenden zijn benadeeld. Uit de wetsgeschiedenis en in het bijzonder de memorie van toelichting bij de Wijziging Wet geluidhinder (moderniseringinstrumentarium geluidbeleid, eerste fase), kamerstukken II, 2004/2005, 29 879, nr. 3, p.45., komt naar voren dat met artikel 110c, eerste lid, van de Wgh is beoogd de voorbereiding van het hogerewaardenbesluit zoveel mogelijk parallel te laten lopen aan de voorbereiding van het bestemmingsplan. Benadrukt wordt dat, gelet op de verplichting om bij het vaststellen van het plan de hogere waarden in acht te nemen, die hogere waarden in elk geval moeten zijn vastgesteld voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld. Onweersproken is gesteld dat in de plantoelichting bij het ontwerpplan is vermeld dat voor de in het plan voorziene ontwikkelingen vaststelling van hogere grenswaarden is vereist, zodat [appellante] bekend kon zijn met de noodzaak tot het vaststellen van hogere waarden. Gelet op het vorenstaande acht de Afdeling aannemelijk dat [appellante] noch andere belanghebbenden benadeeld zijn doordat het ontwerpplan en het ontwerpbesluit tot hogere grenswaarden niet gelijktijdig ter inzage zijn gelegd. Voorts wordt overwogen dat het besluit tot vaststelling van hogere grenswaarden bekend is gemaakt en dat daartegen rechtsmiddelen konden worden aangewend. Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling aanleiding het geconstateerde gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren.”

Het hogerewaardenbesluit is separaat ter inzage gelegd nadat tijdens de procedure bleek dat een afzonderlijk besluit noodzakelijk was. Dit betreft een herstelhandeling, toegestaan onder de Awb, mits de volledige zienswijzetermijn wordt geboden en belanghebbenden niet in hun rechtspositie worden geschaad. Reclamanten hebben tijdig een uitgebreide zienswijze ingediend, waarmee aan deze eisen zijn voldaan.

Conclusie

Op basis van het akoestisch onderzoek, de wettelijke eisen van de Wet geluidhinder, de maatregelenafweging, de stedenbouwkundige en ruimtelijke onderbouwing, kan geconcludeerd worden dat de zienswijze geen aanleiding geeft tot wijziging van het ontwerpbesluit. De hogere waarden van 55 dB(A) zijn noodzakelijk, juridisch toelaatbaar en passend.